



ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชีพนอกจากจะเป็นสิ่งที่บุคคลกระทำ เพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนในการแสวงหาปัจจัยต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการทางด้านร่างกายแล้ว ยังเป็นกิจกรรมที่จะสนองความต้องการทางด้านจิตใจและความต้องการทางด้านสังคมอีกด้วย (Roe 1964:31-32) อาชีพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ เพราะเกี่ยวข้องกับ การดำเนินชีวิต เศรษฐกิจ เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความพึงพอใจในตนเอง รู้สึกว่าตนมีค่า ได้แสดงถึงความสามารถในการพึ่งตนเอง และทำประโยชน์ให้แก่สังคม (วัชร ทรัพย์มี 2522 : 1) นอกจากนี้การประกอบอาชีพของสมาชิกในสังคมหนึ่ง ๆ ยังส่งผลต่อสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมนั้น ๆ ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากว่า มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ

จาก ความสำคัญของการประกอบอาชีพ ประกอบกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งพบว่า มีปัญหาการว่างงานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะการว่างงานของผู้จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีถึงร้อยละ 40 ต่อปีนั้น (สำเนา ขจรศิลป์ 2526 : 13) รัฐจึงกำหนดนโยบายเร่งด่วนขึ้น เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2526 ในส่วนที่เกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ได้มีนโยบายให้มีการปรับแผนการศึกษาและเริ่มพัฒนาโครงการแนะแนวอาชีพให้แก่ นักเรียน นักศึกษาในระดับต่าง ๆ (ภาณุรัตน์ รัตยาภาส 2526 : 24-25) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับมัธยมศึกษา ให้เน้นทางด้านการทำงานและอาชีพ โดยวางหลักสูตรให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานเพียงพอที่จะออกไปประกอบอาชีพได้ตามความสามารถและความสนใจ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและตลาดแรงงาน โดยมุ่งให้ผู้เรียนเลือกกลุ่มวิชาการ และวิชาชีพตามความถนัดและความสนใจ

การแนะแนวอาชีพจะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็ต่อเมื่อในกระบวนการได้ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จัก และเข้าใจถึงลักษณะงาน การเข้าใจตนเองทั้งในด้านความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และความคาดหวังของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบในด้านความสนใจนั้น อีไล กินซ์เบิร์ก (Eli Ginzberg 1966:47-57) ได้ให้ความสำคัญไว้ในทฤษฎีพัฒนาการด้าน

อาชีพว่า "การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการรวมข้อมระหว่าง ความต้องการของบุคคลที่จะเลือก อาชีพให้สนองความต้องการ ความสนใจ และเหมาะสมกับความสามารถของเขาให้มากที่สุด และจากการศึกษายังพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสนใจในอาชีพมากกว่าการใช้ความสามารถของตนเองในการตัดสินใจเลือกอาชีพ (Berdie, 1955; Holland and Nichols 1964; Piersonc, 1962; Sharf 1970, cited by Osipow 1973: 204-205) จึง อาจกล่าวได้ว่าองค์ประกอบด้านความสนใจนั้น สามารถเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงระดับความปรารถนาในการประกอบอาชีพ (Darley 1941; Darley and Hagenah 1955, cited by Super and Crites 1968:390) และเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดความพึงพอใจในอาชีพที่ทำ (Tolbert 1974:94)

การก่อตัวของความสนใจในอาชีพ (Crystallization) จะเกิดขึ้นในช่วงอายุ ประมาณ 14-18 ปี (Super, cited by Osipow 1973:138) และความสนใจในอาชีพของเด็กชายและเด็กหญิงจะปรากฏชัดเจนขึ้นเมื่ออายุประมาณ 15 ปี (Strong 1943 : 12) หรือโดยประมาณจะเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจะมีการพัฒนาความสนใจในอาชีพที่ เฉพาะเจาะจงขึ้นเมื่ออายุประมาณ 18 ปี (Strong, cited by Super and Crites 1968:393) หรือโดยประมาณในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นอกจากนี้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังเป็นช่วงสำคัญของนักเรียนที่จะต้องมีการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนหรือ แผนการศึกษาต่อ ซึ่งจะเกี่ยวพันกับแผนการเลือกอาชีพ จึงน่าจะมีการสำรวจความสนใจใน อาชีพของนักเรียนทั้งชายและหญิงในระดับชั้นดังกล่าวขึ้น

สำหรับรูปแบบของความสนใจในอาชีพของเพศชายและเพศหญิงนั้น ได้มีการวิจัย พบว่า มีลักษณะคล้ายคลึงกัน (Cole, cited by Tolbert 1974:89) เพียงแต่เพศหญิงส่วนใหญ่จะ มีความสนใจในอาชีพ โดยคำนึงถึงอาชีพที่จะประกอบต่อไปได้ภายหลังการแต่งงาน มากกว่าเพศ ชาย (Powell and Bloom 1962, cited by Powell 1963:368-369)

อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งต่อโอกาสทางการศึกษาและอาชีพของ บุคคลนั้น ได้แก่ บิดามารดา เพราะบิดามารดาเป็นผู้รับผิดชอบต่อการเลี้ยงดูบุตร และการ สนับสนุนให้การศึกษากับบุตรด้วย นอกจากนี้จากการศึกษาของมอเซอร์ (Moser, 1952, cited by Powell 1963:375) ยังพบว่าสถานะภาพของบิดามารดา การเป็นตัวแบบของบิดามารดา

จะเป็นตัวการที่ส่งผลต่อการเลือกอาชีพของบุตรเช่นกัน โดยที่รูปแบบของความสนใจในอาชีพของบุตรจะขึ้นอยู่กับ อัตราและชนิดของการลอกเลียนแบบบิดามารดา (Crites, 1962, cited by Osipow 1973:119-120) ตลอดจนระดับการศึกษาและระดับรายได้ของบิดามารดา (มาร์ศรี กองเกตุ 2524:62; 2524:56)

นอกจากองค์ประกอบด้านบิดามารดาแล้ว ซูเปอร์ โควาสกี และก๊อตกิน (Super, Kowalski and Gotkin, 1967, cited by Osipow 1973:146-147) ได้ศึกษาพบว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ยังเป็นตัวทำนายที่มีประสิทธิภาพในเรื่องพฤติกรรมทางอาชีพได้เช่นกัน

แม้ว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมา จะได้มีการวิจัยในเรื่องของอาชีพโดยเฉพาะในด้านความสนใจในอาชีพไว้หลายเรื่องด้วยกัน แต่เนื่องจากในปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลง มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่เกิดขึ้นมาก ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในอาชีพต่าง ๆ และมีอาชีพเกิดขึ้นใหม่อย่างมากมาย สิ่งเหล่านี้มีผลทำให้ประสบการณ์ชีวิต สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก อันเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของการพัฒนาความสนใจ (Garrison 1956:130-132) ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

จากความสำคัญของความสนใจในอาชีพดังกล่าวข้างต้น และเพื่อสนองตอบจุดหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521 ข้อ 1 และข้อ 6 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย 2524 ข้อ 3 ที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองเพื่อวางรากฐานใหม่มีความรู้ ทักษะพื้นฐานเพียงพอที่จะออกไปประกอบอาชีพได้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520:2; 2523:7) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความสนใจในอาชีพของนักเรียน ในปีการศึกษา 2527 โดยจะศึกษากับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวแปรที่อาจจะมีผลต่อความสนใจในอาชีพ ได้แก่ ระดับชั้น เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา ระดับรายได้ของบิดามารดา และระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

นอกจากนี้ ซูเปอร์ (Super, cited by Super & Crites : 379) ยังได้กล่าวถึงสมมุติฐานของความสนใจที่ได้จากการใช้แบบสอบถาม เมื่อบุคคลมีความสนใจในอาชีพใด แล้วบุคคลมักจะค้นคว้าหาความรู้ ศึกษาเพิ่มเติมถึงกิจกรรมในอาชีพนั้น ๆ มากกว่าคนอื่นที่ไม่มีความสนใจในอาชีพนั้น และการที่บุคคลสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพใด ๆ ได้ก็ แสดงว่าบุคคล

มีความสนใจในอาชีพนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงความรู้เข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะงานที่ทำ และความสามารถที่ใช้ในอาชีพที่นักเรียนสนใจด้วย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของโครงการศึกษาเรื่องความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศไทย ปีการศึกษา 2527 ซึ่งเป็นโครงการร่วมกันโดยมี นายชมาธร พันธุ์โพธิ์ ทำการศึกษากับนักเรียนในกรุงเทพมหานคร นางสาวรัชนี นารต มณีพงษ์ ทำการศึกษากับนักเรียนในภาคกลาง นางสาวจิตติมา รักนาค ทำการศึกษากับนักเรียนในภาคเหนือ นางสาวอนงค์ สุกุลคู ทำการศึกษากับนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และผู้วิจัยทำการศึกษากับนักเรียนในภาคใต้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความสนใจในอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคใต้ จำแนกตาม

- 1.1 ระดับชั้นเรียน และเพศของนักเรียน
- 1.2 สถานภาพของบิดามารดา ได้แก่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และระดับรายได้ของบิดามารดา
- 1.3 ระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

2. เพื่อสำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะงาน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถที่ใช้ในอาชีพที่นักเรียนสนใจ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งเปิดการสอนทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2527 ในจังหวัดภาคใต้เท่านั้น

2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

ตัวแปรต้น ประกอบด้วย ระดับชั้นเรียน เพศของนักเรียน อาชีพของบิดา อาชีพ

ของมารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา ระดับรายได้ของบิดามารดา ระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะงานที่ทำและความรู้ความสามารถที่ใช้ในอาชีพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสนใจในอาชีพของนักเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความสนใจในอาชีพ หมายถึงความชอบ ความใส่ใจต่ออาชีพใดอาชีพหนึ่ง อันจะทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะเลือกประกอบอาชีพนั้น ๆ ในภายหน้า สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ความสนใจในอาชีพได้จากการที่ให้นักเรียนเลือกตอบอาชีพที่ตนสนใจ โดยใช้แบบสอบถามความสนใจในอาชีพของนักเรียนที่ผู้วิจัยและคณะสร้างขึ้น แบ่งความสนใจในอาชีพ เป็น 7 หมวดอาชีพตามการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ (ประเทศไทย) ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย (กรมแรงงาน 2512 : 16-32) ได้แก่ ความสนใจในอาชีพหมวดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1). หมวดอาชีพวิชาชีพ วิชาการ ได้แก่ อาชีพผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ วิชาการ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน ผู้ประกอบวิชาชีพหนึ่งจะต้องได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมในขั้นสูง รวมทั้งอาชีพที่ต้องใช้ความเฉลียวฉลาดปราดเปรื่องเฉพาะงาน ตลอดจนงานที่อยู่ในเชิงประดิษฐ์หรือสร้างสรรค์ เช่น แพทย์ จิตรกร นักเคมี เป็นต้น

2). หมวดอาชีพการบริหารและการจัดการ ได้แก่ อาชีพของผู้ปฏิบัติงานบริหาร และการจัดการ ซึ่งทำหน้าที่ออกกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ผู้พิจารณา กำหนดนโยบาย และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เช่น ข้าราชการฝ่ายปกครอง ข้าราชการการเมือง เป็นต้น

3). หมวดอาชีพเสมียน ได้แก่ อาชีพของผู้ปฏิบัติงาน เสมียนพนักงาน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดและเก็บรักษานันทึก ประวัติ และสถิติทุกชนิด รวมทั้งงานการเจ้าหน้าที่ งานโต้ตอบจดหมาย และงานในสำนักงาน เช่น เลขานุการ พนักงานเครื่องคอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

4). หมวดอาชีพการค้า ได้แก่ อาชีพของผู้ปฏิบัติงานอาชีพเกี่ยวกับการค้า ทำหน้าที่การซื้อขายสินค้าและบริการทุกชนิด และดำเนินการธุรกิจเกี่ยวกับการค้าส่งและค้าปลีก เช่น พนักงานขาย เป็นต้น

5). หมวดอาชีพการบริการ ได้แก่ อาชีพของผู้ปฏิบัติงานด้านบริการ ทำหน้าที่การอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับความเป็นอยู่ประจำวันของครอบครัว และกลุ่มชนต่าง ๆ เช่น แอร์โฮสเตส มัคคุเทศก์ เป็นต้น

6). หมวดอาชีพการกลีกรรรม ได้แก่ อาชีพของผู้ออกกำลังกาย ผู้เลี้ยงสัตว์ ผู้ทำงานป่าไม้ ชาวประมง และพราน

7). หมวดอาชีพการผลิต การคมนาคมและการช่าง ได้แก่ อาชีพของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการผลิต ผู้ใช้อุปกรณ์ในการขนส่ง และกรรมกรหรือคนงาน เช่น ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า เป็นต้น

2. อาชีพของบิดาและมารดา หมายถึง อาชีพที่บิดาและมารดาใช้ประกอบการเลี้ยงชีพในปัจจุบัน ในกรณีที่ไม่มีบิดาและมารดา ให้ใช้อาชีพของผู้ปกครองหรือผู้อุปการะแทน ซึ่งอาชีพของบิดาและมารดานี้ได้ให้นักเรียนระบุไว้ในแบบสอบถามความสนใจในอาชีพของนักเรียน โดยแบ่งเป็นหมวดอาชีพตามการจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ (ประเทศไทย) ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย 7 หมวดอาชีพ เช่นเดียวกับข้อ 1

3. ระดับการศึกษาของบิดามารดา หมายถึง การศึกษาขั้นสุดท้ายของบิดาหรือมารดา โดยถือเอาการศึกษาของบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ในกรณีที่ไม่มีบิดาหรือมารดาให้ใช้ระดับการศึกษาขั้นสุดท้ายของผู้ปกครอง หรือผู้อุปการะแทน ซึ่งการศึกษาของบิดาหรือมารดานี้ได้ให้นักเรียนระบุไว้ใน "แบบสอบถามความสนใจในอาชีพของนักเรียน" โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1). ระดับการศึกษาสูง หมายถึง การศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป
- 2). ระดับการศึกษานานกลาง หมายถึง การศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึง ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ได้แก่ การศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-5 อาชีวศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และอนุปริญญา
- 3). ระดับการศึกษาค่ำ หมายถึง ระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้แก่การศึกษาตั้งแต่ ไม่ได้เข้าเรียนถึงจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

4. ระดับรายได้ของบิดามารดา หมายถึง รายได้ทั้งประเมินที่คิดเป็นเงินได้ของบิดาและมารดา รวมกันต่อเดือน ในกรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีได้ประกอบอาชีพ ให้ใช้รายได้ของบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว และในกรณีที่ไม่มีบิดาและมารดา ให้ใช้รายได้ของผู้ปกครองหรือผู้อุปการะแทน โดยได้จากทะเบียนสะสมของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ใช้วิธีการปรับระดับรายได้จากการคิดคำนวณอัตราการเสียภาษีของกรมสรรพากร ประกอบกับเกณฑ์อ้างอิงภาวะเศรษฐกิจและสังคมของภาคใต้ปี 2524 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2528:68) ดังนี้

- 1). ระดับรายได้สูง หมายถึง รายได้ของบิดามารดา รวมกันต่อเดือน ตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป
- 2). ระดับรายได้ปานกลาง หมายถึง รายได้ของบิดามารดา รวมกันต่อเดือน ตั้งแต่ 4,000-9,999 บาท
- 3). ระดับรายได้ต่ำ หมายถึง รายได้ของบิดามารดา รวมกันต่อเดือน ตั้งแต่ 3,999 บาท ลงมา

5. ระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถทางการเรียนซึ่งแสดงออกให้เห็นโดยคะแนนสอบ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง เกรดเฉลี่ยหลังจบภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2527 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยได้จากทะเบียนสะสมของนักเรียน หรือจากหน่วยทะเบียนและวัดผลของทางโรงเรียน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1). ระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง หมายถึง เกรดเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป
- 2). ระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนปานกลาง หมายถึง เกรดเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.00-2.99
- 3). ระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ หมายถึง เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 1.99 ลงมา

6. ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะงานที่ทำ และความรู้ความสามารถที่ใช้ในอาชีพ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในลักษณะงานที่ทำและความรู้ความสามารถที่ต้องใช้ในอาชีพที่นักเรียนสนใจเป็นอันดับ 1 เกณฑ์การตรวจคำตอบจะยึดตามคำอธิบายของอาชีพแต่ละอาชีพจากหนังสือการจกัประเภทมาตรฐานอาชีพ (ประเทศไทย) ของกรมแรงงาน แบ่งเป็น 3 ระดับ

ดังนี้

- 1). ดี หมายถึง การที่นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะงาน หรือความรู้ความสามารถที่ใช้ในอาชีพ ที่สนใจเป็นอันดับ 1 ได้สมบูรณ์มากกว่าหนึ่งคำตอบจากคำอธิบายของอาชีพ
- 2). ปานกลาง หมายถึง การที่นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะงาน หรือความรู้ความสามารถที่ใช้ในอาชีพที่สนใจเป็นอันดับ 1 ได้สมบูรณ์หนึ่งคำตอบจากคำอธิบายของอาชีพ
- 3). ไม่ถูกต้อง หมายถึง การที่นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะงาน หรือความรู้ความสามารถที่ใช้ในอาชีพที่สนใจเป็นอันดับ 1 ไม่ตรงกับคำอธิบายของอาชีพ

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. ทำให้ทราบอาชีพที่นักเรียนสนใจในแต่ละระดับชั้นเรียน และเพศ
2. ทำให้ทราบความสนใจในอาชีพของนักเรียนตามสถานภาพของบิดามารดา และสถานภาพของนักเรียน ได้แก่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา ระดับรายได้ของบิดามารดา และระดับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ครูแนะแนวสามารถดำเนินการให้คำปรึกษาคณะอาชีพแก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อช่วยให้ครูแนะแนวได้ทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในด้านความสนใจในอาชีพ ความรู้ความเข้าใจในลักษณะงานที่ทำ และความรู้ความสามารถที่ใช้ในอาชีพ รวมทั้งเหตุผลของความสนใจในอาชีพของนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณาวางแผนทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียน ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความสนใจ สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน และความต้องการของตลาดแรงงาน
4. เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการวิจัยในเรื่องความสนใจในอาชีพ และพัฒนาการด้านอาชีพต่อไป